

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Андрійчук Сергій Валентинович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) такі приписи Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ:

– абзаців першого, другого підпункту 2 пункту 1 розділу І, якими передбачено *статтю 40 Кодексу законів про працю України доповнити частиною п'ятою такого змісту: „Особливості звільнення окремих категорій працівників з підстав, передбачених пунктом 1 частини першої цієї статті, а також особливості застосування до них положень частини другої цієї статті, статей 42, 42¹, частин першої, другої і третьої статті 49², статті 74, частини третьої статті 121 цього Кодексу, встановлюються законом, що регулює їхній статус“;*

– пункту 6 розділу ІІ „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону № 113, відповідно до якого: *«З дня набрання чинності цим Законом усі прокурори Генеральної прокуратури України, регіональних прокуратур, місцевих прокуратур, військових прокуратур вважаються такими, що персонально попереджені у належному порядку про можливе майбутнє звільнення з посади на підставі пункту 9 частини першої статті 51 Закону України „Про прокуратуру“».*

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи суперечать частині другій статті 19, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій, шостій статті 43 Конституції України, оскільки їх застосування судами призвело до порушення його права на працю та позбавило конституційно встановлених гарантій від незаконного звільнення.